

1

Kinderen en hun eeuwige zaligheid

En al uw kinderen zullen van de HEERE geleerd zijn, en de vrede uwer kinderen zal groot zijn.

Jesaja 54:13

Kinderen hebben veel nodig. Liefde en verzorging, geborgenheid en aandacht. De lijst is makkelijk lang te maken. Vooral hebben kinderen bekering tot God en vergeving van zonden nodig. Het zielenheil van kinderen is een onderwerp van het grootste gewicht. Het hoeft toch niet verdedigd te worden dat kinderen pas echt leven en voor altijd gelukkig zijn, wanneer zij de Heere dienen en vrezen. Daarom moeten zij van de Heere geleerd zijn. Dan zal hun vrede groot zijn.

De profeet Jesaja brengt in de Naam van de Heere een boodschap die nadrukkelijk spreekt van Gods zegen voor kinderen. Hij spreekt over de opbouw van de stad die de wanhoop nabij is. Maar de Heere zal Sion herbouwen vanaf de fundamenteën tot aan de torens en de poorten. De schoonheid van de stad gaat alles te boven. Het doet zelfs denken aan het nieuwe Jeruzalem dat Johannes in de Openbaring uit de hemel zag neerdalen. Als het dan verder over de inwoners van de stad gaat, worden de kinderen nadrukkelijk genoemd. Zij zullen door de Heere geleerd worden en in grote vrede delen. De kanttekening

bij de Statenvertaling zegt hier treffend: 'Al de kinderen van de kerk worden uiterlijk door het Woord, innerlijk door de Heilige Geest geleerd.'

Ontfermer

Achter deze rijke belofte dat de inwoners van Jeruzalem door de Heere geleerd zijn en delen in Gods vrede, schuilt Gods eeuwig ontfermen. Ook van kinderen geldt dat zij voor God niet kunnen bestaan. Ook zij delen in Adams zonde en schuld. Toch is er verwachting voor ons en voor onze kinderen. Maar dan moeten we van Jesaja 54 terug naar Jesaja 53. Daar ontmoeten we de Knecht van de Vader, de Heere Jezus Christus. Door Zijn bitter lijden en sterven is er verwachting. Gods ontfermende zondaarsliefde is zo ver gegaan dat Hij Zijn lieve Zoon gegeven heeft. Omdat Hij als een Lam ter slachting is geleid, omdat Hij is verwond, verbrijzeld, gestraft en gestriemd, is er een genadeboodschap die spreekt van een toekomst van vrede waarin ook de kinderen zullen delen. De profeet zet de Evangeliebazuin aan de mond en roept uit: 'Het verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de HEERE uw Ontfermer.' De belovende God is de HEERE uw Ontfermer! De God van genade en van trouw, Die eeuwig aan Zijn verbond gedenkt. Ontfermer is Zijn Naam. Voor 'Ontfermer' wordt in het Hebreeuws een prachtig woord gebruikt: rachamin, dat samenhangt met het Hebreeuwse woord voor 'moederschoot'.

De achtergrond van het woord 'ontferming' is moederschoot. Het doet denken aan de intense, blijvende verbondenheid tussen een moeder en een kind. Aan de gevoelens die moeder draagt voor het kind dat ze vóór de geboorte onder haar hart droeg. Zo en nog veel dieper is

de Heere bewogen over Zijn volk. Hoe ze het er ook van afbrengen ... Al trappen ze Hem op het hart. Ja, dat doet pijn als je kind je op je hart trapt. Dan zijn aardse vaders en moeders er niet te goed voor om terug te trappen. Maar de Heere zegt: 'Ik ben uw Ontfermer.'

De vader uit de gelijkenis van de verloren zoon leert ook wat ontferming is. Wat is de vader door z'n jongste zoon op het hart getrapt. Deze zoon eiste zijn erfdeel op en vertrok. Hij deed alsof zijn vader dood was. En nadat hij alles erdoor heeft gejaagd, komt hij als een berooide landloper terug. Maar de vader jaagt hem niet van het erf af. De vader staat zelfs uit te kijken naar zijn verloren kind. Hij komt hem tegemoet, sluit hem in zijn armen en kust hem. Wat een welkom! Dát is ontferming.

God bewijst Zijn ontferming vrij en onverdiend. De profeet Habakuk zegt het nog sterker. In de toorn gedenkt God aan Zijn ontfermen. Dat is nu echt vrije genade. Het gaat ons denken en bevatten te boven. Gods hart is zo vol van deernis en genade dat Hij Zich ontfermt over verloren mensen en zegt: 'Uw kinderen zullen van Mij geleerd zijn en de vrede van uw kinderen zal groot zijn.'

Kostbaar

Kinderen zijn kostbaar. Er wordt zelfs uitgerekend hoeveel een kind kost. Natuurlijk kun je het zo duur maken als je zelf wilt, maar kinderen kosten geld, dat is duidelijk. Gemiddeld kost een kind ongeveer 17 procent van het gezinsinkomen. Voor twee kinderen, zo las ik ergens, is dat gemiddeld 26 procent. Voor ieder kind daarboven kan er ongeveer 7 procent bij opgeteld worden. Een kind zal tot het twaalfde jaar ongeveer vijftig tot vijfenvijftigduizend

euro kosten. Dat is gemiddeld 4.375 euro per jaar! Tussen twaalf en achttien jaar zijn de kosten ongeveer vijftientig tot vijfendertig duizend euro. Studeren kinderen na hun achttiende verjaardag verder, dan lopen de kosten nog hoger op. Het vraagt dus een flinke investering om kinderen groot te brengen, onderwijs te geven, van hun natje en droogje te voorzien enzovoort.

In Bijbels licht zijn kinderen nog veel kostbaarder dan welk geldbedrag dan ook. Denk aan hun kostbare en onsterfelijke ziel. Het is steeds weer een aangrijpende gedachte dat bij de geboorte van een mensje een ziel voor de eeuwigheid wordt geboren. Een ziel die nooit meer sterft maar altijd blijft. En waar zal dit zieltje zijn in de eeuwigheid?

Gods Woord leert ons de ernst en de kostbaarheid van het leven. Van ons allen geldt – ook van een lieve baby in het wiegje! – wat de apostel Paulus zegt: ‘Wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen’ (Ef. 2:3). Onder een donkere wolk van toorn worden wij geboren en vervolgen wij ons leven. Ook dat moet geleerd worden. Want als wij tussen wieg en graf niet leren schuilen bij Hem, Die de toorn van God tegen de zonde gedragen heeft, zal die toorn eeuwig op ons rusten. Wie zal de diepte van onze verlorenheid kunnen peilen?

Wij *gaan* niet verloren maar wij *liggen* verloren. De toorn van God is er al vanwege de zonde.

Tegen die donkere achtergrond van schuld en verlorenheid schitteren de genadewoorden van God. Kostbaarder dan zilver en goud is de boodschap van Gods ontfermen in Christus Jezus.

Gebed

Kinderen zijn een zegen van de Heere. Maar onze kinderen zijn geboren met een ziel voor de eeuwigheid, komen in een Gode vijandige wereld, hebben een natuur die naar de zonde trekt. Hoe moeten wij ze opvoeden tot eer van God en hun eeuwig zielenheil? Geen ouder kan z'n kind bekeren. Wie zal een geestelijk dode levend maken? Heeft opvoeden eigenlijk wel zin? Hoe zullen onze kinderen staande blijven in een omgeving die totaal seculier en onchristelijk is?

Al deze dingen zouden je de moed benemen om kinderen in deze tijd groot te brengen.

Gods Woord wijst ons ook nu de weg. Denk aan Henoch. Hij leefde in een verschrikkelijke tijd. De zonden van de mensen riepen om een oordeel. Er werd gezongen van het 'eigen ik'. Met God was op alle terreinen afgerekend. Bovendien vermengden Gods kinderen zich met de kinderen van de wereld. De tijd vóór de zondvloed was een geestelijk donkere en bange tijd.

In die tijd leefde Henoch. Hij wandelde met God. We lezen over Henoch: 'en hij gewon zonen en dochteren.' Mét de Heere was en is dat mogelijk! Ouders, zie bid-dend op God en Zijn genadig ontfermen in de Heere Jezus Christus. Laat onze enige verwachting van Hém zijn.

Ik leg de namen van mijn
kinderen in Uw handen.
Graveer Gij ze daarin met
onuitwisbaar schrift.
Dat niets of niemand ze meer
ooit daaruit kan branden,
ook niet als satan ze straks
als de tarwe zift.

Houdt Gij mijn kinderen vast,
als ik ze los moet laten
en laat altijd Uw kracht
boven hun zwakheid staan.
Gij weet hoe mateloos
de wereld hen zal haten,
als zij niet in het schema van
de wereld zullen gaan.

Ik vraag U niet mijn kinderen
elk verdriet te sparen,
maar wees Gij wel hun troost,
als ze eenzaam zijn en bang.
Wil om Uws naams wil hen
in Uw verbond bewaren,
en laat ze nooit van U vervreemden,
nooit, hun leven lang!

Ik leg de namen van mijn
kinderen in Uw handen.
Amen.